

זוֹקק נֶתַן וְלֹא יַעְבֹּר

✧ תורה תורת ישראל ✧

ב' תרלו ✧ זמור מורה רב"ל "צדק צדק מקוה שיהיה מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ✧

✧ חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

סֵדֶר הַלְמֹוד לְיוֹם כ"א אָדָר (הילולת הרב הקדוש רבי

אלימלך מליזאנסק "הנועם אלימלך" בן רבי אליעזר ליפמן זו"ע):

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי תְיִמְיָא:

וְעַל יְדֵי הַתְּחִידוֹת הַתּוֹרָה שְׂזוֹכִין עַל־יְדֵי הַרְשִׁימוֹ שֶׁל הַבַּטּוּל בַּנ"ל, עַל יְדֵי זֶה מְקַרְרִין הַיְסוּרִין אַחַר כָּךְ,

כִּי עַל יְדֵי זֶה מְכַבִּין צְמֵאוֹן הַנֶּפֶשׁ, כִּי הַרְגְּשֵׁת הַיְסוּרִין הוּא בְּחִינַת צְמֵאוֹן הַנֶּפֶשׁ, כִּי צְמֵאוֹן הוּא עַל יְדֵי מְלִיחוֹת, וּמְלִיחוֹת הוּא בְּחִינַת יְסוּרִין, כִּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנוּם לְבִרְכָה (בְּרָכוֹת ה'): 'נֶאֱמַר בְּרִית בְּמַלְחָה, וְנֶאֱמַר בְּרִית בְּיְסוּרִין'. כִּי הַנֶּפֶשׁ הִיא בֵּית הַשֹּׁכֵל, כִּי עַקֵּר גְּדוּל הַנֶּפֶשׁ, הוּא עַל־יְדֵי הַשֹּׁכֵל, שְׁמֹגֵדָהּ וּמַתְקֵנָה, וּכְמוֹ שְׁכַת־טוֹב (מִשְׁלֵי י"ט): "גַּם בִּלְאִי דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב". וּכְשֶׁהַשֹּׁכֵל בְּשֵׁלמוֹת, אֲזִי הוּא עוֹשֶׂה פִּירוֹת. אֲבָל כְּשֶׁנִּפְגְּם הַשֹּׁכֵל, אֲזִי הוּא בְּחִינַת "אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה" (תְּהִלִּים ק"ז). וְהַמְלִיחוֹת, הוּא בְּחִינַת הַיְסוּרִין שְׂמֵרֵגְיָשִׁין, עַל־יְדֵי שְׂאִין הַשֹּׁכֵל בְּשֵׁלמוֹת בַּנ"ל, וְהוּא בְּחִינַת צְמֵאוֹן הַנֶּפֶשׁ בַּנ"ל. וְעַל יְדֵי הַתְּחִידוֹת הַתּוֹרָה הַנ"ל, עַל יְדֵי זֶה מְקַרְרִין הַיְסוּרִין, וּמְכַבִּין הַצְּמֵאוֹן, בְּבְחִינוֹת (ישעיה נ"ה): "הוּי כֹּל צְמֵא לָכוּ לִמִּים". וְזֶה בְּחִינוֹת (תְּהִלִּים צ"ד): "אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר תִּיְסָרְנוּ יָהּ וּמֵתוֹרֶתָהּ תִּלְמַדְנוּ", כִּי עַל יְדֵי הַיְסוּרִין, זוֹכָה לְהַתְּחִידוֹת הַתּוֹרָה בַּנ"ל. וְזֶה סִימָן שְׁפָעַל עַל יְדֵי הַיְסוּרִין וְקַבְּלָם כְּרָאוּי, כְּשֶׁזוֹכָה אַחַר כָּךְ לְחֵדוֹשִׁין דְּאוּרֵיתָא. שֶׁזֶה סִימָן שְׂזוֹכָה לְבְחִינוֹת בַּטּוּל אֶל הַתְּכֻלִּית עַל־יְדֵי הַיְסוּרִין, וְעַל יְדֵי זֶה זָכָה לְחֵדוֹשִׁין דְּאוּרֵיתָא, עַל־יְדֵי הַרְשִׁימוֹ בַּנ"ל:

וְהַבַּעַל הַשְּׂדֵה הַנ"ל, כְּשֶׁעִינּוּ מְאִירוֹת, בְּבְחִינוֹת "שְׂדֵה צוֹפִים". אֲזִי יָכוֹל לְהַסְתֵּיבֵל בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, אִם הוּא

קָרוֹב אֶל הַתְּכֵלִית. וּבְשֵׁרוּאָה בְּאֶחָד שְׁרָחוּק מִהַתְּכֵלִית, אֲזִי אֵין תְּפִלָּתוֹ עֲדִין בְּשִׁלְמוֹת פְּרָאוֹי כַּנֶּ"ל, כִּי אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶחָד מִכָּל הַתְּפִלָּה. וּבְשֵׁעוֹמֵד בְּסוֹף הַתְּבָה, שׁוֹכַח תְּחִלַּת הַתְּבָה, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְכַלֵּל תְּפִלָּתוֹ בְּבַחֲיִנוֹת אֶחָד כַּנֶּ"ל. וְהַבֵּעַל הַשְּׂדָה הַנֶּ"ל, מְסַתְּכֵל בוֹ, וּמְבִיאֵו אֶל הַתְּכֵלִית, שֶׁהוּא כָּלוֹ אֶחָד כַּנֶּ"ל. וְאֲזִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶחָד מִכָּל הַתְּפִלָּה, וְאֵף עַל פִּי שֵׁעוֹמֵד בְּסוֹף הַתְּפִלָּה, עֲדִין הוּא עוֹמֵד בְּתַחֲלַת הַתְּבָה שֶׁל תְּחִלַּת הַתְּפִלָּה כַּנֶּ"ל:

וְזֶה בְּחִינּוֹת (שְׁבֵת ק"ד): 'מִנְצֵפ"ךְ צוֹפִים אָמְרוּ, וּמְסִיק שָׁם, שֶׁהַצּוֹפִים תִּקְנוּ, הִי בְּתַחֲלַת תְּבָה וְהִי בְּסוֹף תְּבָה. צוֹפִים, זֶה בְּחִינּוֹת הַבֵּעַל הַשְּׂדָה, כְּשֶׁעִינָיו בְּבַחֲיִנוֹת שְׂדָה צוֹפִים כַּנֶּ"ל. אֲזִי יָכוֹל לְתַקֵּן וּלְהַסְתְּכֵל עַל אוֹתָם שֶׁהֵם סְמוּכִים אֶל הַתְּכֵלִית, וּבְשֵׁעוֹמְדִים בְּסוֹף הַתְּפִלָּה עֲדִין הֵם בְּתַחֲלַת הַתְּבָה כַּנֶּ"ל. וְעַל אוֹתָם שֶׁהֵם רְחוּקִים מִהַתְּכֵלִית, וְהֵם בְּחִינּוֹת סוֹף תְּבָה. כִּי כְּשֶׁהֵם בְּסוֹף הַתְּבָה, הֵם בְּסוֹף הַתְּבָה מִפְּשַׁי כַּנֶּ"ל. וְהַצּוֹפִים מְתַקְּנִים אוֹתָם, וּמְבִיאִים אוֹתָם אֶל הַתְּכֵלִית כַּנֶּ"ל. וְזֶה בְּחִינּוֹת 'שְׂכָחוּם וַחֲזְרוּ וַיִּסְדּוּם', הֵינּוּ שֶׁמִּחְמַת שֶׁהֵם רְחוּקִים מִהַתְּכֵלִית, שְׂכָחוּ תְּחִלַּת הַתְּבָה, כִּי אֵינָם כּוֹלְלִים תְּפִלָּתָם בְּבַחֲיִנַת אֶחָד כַּנֶּ"ל, וַחֲזְרוּ וַיִּסְדּוּם וְתִקְנוּ אוֹתָם, שִׁיְהִיָּה כָּלוֹ אֶחָד כַּנֶּ"ל:

וְזֶה פְּרוּשׁ, וַיֹּאמֶר בְּעִז אֶל רוּת. בְּעִז הוּא הַשֶּׁכֶל, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (קִהְלַת ז'): "הַחֲכָמָה תָּעִז לְחָכָם". רוּת הִיא בְּחִינַת הַנֶּפֶשׁ, שֶׁמִּמֶּנָּה יוֹצֵא הַדְּבַר שֶׁל הַתְּפִלוֹת וְהַשִּׁירוֹת וְהַתְּשֻׁבוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרָכוֹת ז'): 'לָמָּה נִקְרָא שְׂמָה רוּת, שֶׁמִּמֶּנָּה יֵצֵא דוֹד שְׂרוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁירוֹת וְתְשֻׁבוֹת'. הֵלּוֹא שֶׁמִּעַתָּה בָּתִּי, כִּי הַנֶּפֶשׁ הִיא בַּת הַשֶּׁכֶל כַּנֶּ"ל. וְזֶהוּ הֵלּוֹא שֶׁמִּעַתָּה, הֵינּוּ הַשְּׂמַע לְאֲזַנֶּיךָ מֵהַשְּׂאֵתָה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּתְרַלַּח לְעֹמֵר מִזֹּה רִנְיָת דְּצִי"ל "לְעָרְךָ לְעֵינֵי מַקּוּוֹה שְׂדֵיךָ לְעֹדֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל"ל
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

מוֹצִיא בְּפִיךָ, הֵינּוּ הֵטָה אֲזַנְיָךְ וְשָׁמַע בְּקִשְׁתֵּי הַדְּבָר וְתַחֲנוּנֵי, שְׁמַבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְבַל תִּתְפָּרַד מִמֶּנּוּ כִּנְ"ל.

וְזָהוּ אֵל תִּלְכִּי לְלֶקֶט בְּשָׂדֵה אַחֵר כִּנְ"ל, כִּי כָּל הָאוֹתִיּוֹת וְהַדְּבָרִים הֵם לְקוֹטִים יְקָרִים שְׁמַלְקָטִים בְּשָׂדוֹת עֲלִיּוֹנִים כִּנְ"ל. וְהַדְּבָר מְבַקֵּשׁ מִהֲנַפֵּשׁ, לְבַל תִּלְךָ מֵאֵתוֹ לְלֶקֶט לְקוֹטִים אַחֵרִים כִּנְ"ל. אֵךְ זֶה אֵי אֶפְשָׁר כִּי צָרִיךְ לִילֵךְ וְלִלְקֹט יוֹתֵר כִּנְ"ל, אֵךְ וְגַם וְלֹא תַעֲבֹרִי מִזֶּה. הֵינּוּ, שְׁאַפְלוּ כְּשִׁתְּלֵךְ לְתַבָּה אַחֶרֶת, אֵל תַּעֲבֹר מִתַּבָּה רֵאשׁוֹנָה כִּנְ"ל. וְזֶה נַעֲשֶׂה, עַל יְדֵי שְׁזוּכָה אֵל הַתְּכֵלִית כִּנְ"ל. וְזֶה, עֵינֵיךָ בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן. הֵינּוּ בְּחִינַת הַהֶסְתַּכְּלוּת עַל הַתְּכֵלִית, כִּי הַקְּצִירָה הִיא תְּכֵלִית הַחֲרִישָׁה וְהַזְרִיעָה. הֵלֹא צִוִּיתִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נִגְעֶךָ, זֶה בְּחִינַת סְתִימַת הָעֵינַיִם, שְׁצָרִיךְ לְסוּגְרָם, וְלַחֲבַר הָרְאוֹת, לְכוּנּוֹ אֵל הַתְּכֵלִית כִּנְ"ל, כִּי בְּלֹא זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהֶסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית כִּנְ"ל. וְזֶה "הֵלֹא צִוִּיתִי אֶת הַנְּעָרִים", לְשׁוֹן צִוְּתָא וְהַתְּחַבְּרוֹת, שְׁצָרִיךְ לְצִוֹת וְלַחֲבַר הָרְאוֹת כִּנְ"ל. וְהָעֵינַיִם נִקְרָאִים נְעָרִים, כִּי הֵם מְשָׁרְתֵי הַשֶּׁכֶל כִּנְ"ל, כִּי הָרְאוֹת הוּא שְׁלִיחַ וּמְשָׁרֵת לְהַשְׁכֵּל כִּנְ"ל.

וְזָהוּ לְבִלְתִּי נִגְעֶךָ, בְּחִינַת נִגְעֵי הַנְּפֶשׁ. כִּי כְּשֶׁהָרְאוֹת נִתְּפָזַר, וְרוּאָה כָּל מַה שְׁלֻפְנָיו, הֵינּוּ שְׁאִינּוֹ סוֹתָם וְסוּגְרָ עֵינָיו מִחֲזוֹ דְּהָאֵי עֲלֻמָּא כִּנְ"ל, זֶהוּ בְּחִינַת נִגְעֵי הַנְּפֶשׁ. וְצָרִיךְ לְצִוֹת וְלַחֲבַר אֶת הַנְּעָרִים, דְּהֵינּוּ הָרְאוֹת, לְבָלִי לְהֶסְתַּכֵּל מִן הַצַּד עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, לְבִלְתִּי לְנַגֵּעַ אֶת הַנְּפֶשׁ. וְאִזּוֹ יוּכַל לְהֶסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית כִּנְ"ל, וְאִזּוֹ עַל יְדֵי הַהֶסְתַּכְּלוּת עַל הַתְּכֵלִית, נִתְּבַטְּלִין כָּל הַיְסוּרִין כִּנְ"ל. אֵךְ אַחֵר כָּךְ כְּשֶׁשָּׁב מִהַבְּטוּל, מִתְּגַבְּרִין הַיְסוּרִין בְּיוֹתֵר כִּנְ"ל, שְׁזֶה בְּחִינַת צְמֵאוֹן הַנְּפֶשׁ כִּנְ"ל.

וזה, וצמית והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים. כי לכבות הצמאון, הוא על-ידי התחדשות התורה, שמקבלין המחין, שהם הכלים של השכל, על-ידי הרשימו שנשאר מהבטול כנ"ל, ומשם שותה הנפש לכבות צמאונה כנ"ל. וזה, ושתית מאשר ישאבון הנערים. כי הנערים שהם עיני השכל, הם שואבין התחדשות התורה, מהרשימו שנשאר מהסתכלות על התכלית כנ"ל. ועל ידי זה נתבטלין היסורין אחר כך, ומכבין צמאון הנפש כנ"ל:

וזה בחינת הגן עדן, בחינת משה ואהרן. גן, הוא בחינת הנפש, בחינת (ירמיה ל"א): "והיתה נפשם כגן רוה". עדן, הוא בחינת התכלית. כי עדן עין לא ראתה (כמו שאמרו רבותינו, וזכרונם לברכה, ברכות ל"ד): בחינת בטול כנ"ל:

וזה בחינת (תענית לא): 'עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים לעתיד לבוא, וכל אחד מראה באצבעו וכו'. 'מחול', זה בחינת השמחה, שהיא כלי לקבלת התורה כנ"ל. וכל זה על ידי הבטול, שעל-ידי הזריחה של הרשימו מן הבטול, משם באה התורה, על-ידי הכלים, כמו שמובא שם. וזה בחינת 'מראה באצבעו'. 'מראה', זה בחינת המראה והזריחה של הרשימו, שמשם באה התורה. וזה בחינת 'מראה באצבעו', בחינת התורה, שהיא בחינות (שמות ל"א): "אצבע אלקים":

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"ד:

ה באמת בשעת הבטול אל התכלית שהוא כלו טוב נתבטלין היסורים כנ"ל, אך אי אפשר להיות תמיד קבוע בבחינת הבטול ומכרח הבטול להיות בבחינת רצוא ושוב כנ"ל. וכשחוזר השכל מהבטול אל המח אז אי אפשר להמחין לקבל זה השכל של

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרמ"ג
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּחִינַת בְּטוּל, כִּי הוּא בְּחִינַת אֵין סוּף, וּמַחֲמַת זֶה מְרַגֵּשׁ הַמַּח
הַצֶּעַר שֶׁל הַיְסוּרִין, אַף גַּם מִתְגַּבְּרִין הַיְסוּרִין בְּיוֹתֵר מִמָּה שֶׁהָיוּ
מִקֶּדֶם, כְּדָרְךָ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הַנִּלְחָמִים זֶה עִם זֶה, כְּשֶׁאֶחָד רוֹאֵה
שֶׁחִבְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו אִזּוּ הוּא מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר בְּיוֹתֵר, אֲךָ אַחֲר־
כֵּן מְקַלֵּין הַיְסוּרִים וּמִתְנַחֲמִים עֲלֵיהֶם עַל־יְדֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה
שְׁזוּכָה עַל־יְדֵי הַיְסוּרִין, כִּי עַל־יְדֵי הַבְּטוּל שְׁנֵת־בֵּטַל אֶל הַתְּכַלִּית
וְהַשֵּׁיג שְׁכָל הַיְסוּרִים הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת עַל־יְדֵי־זֶה נִתְמַלֵּא
שְׂמֻחָה, וְהַשְׂמֻחָה הוּא כְּלִי לְחִדּוּשֵׁי דְאוּרִיתָא (עֵין פְּנִים) וְעַל־יְדֵי
הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה מְקַרְרִין הַיְסוּרִים, וְזֶה בְּחִינַת "אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר
אֲשֶׁר תִּיְסָרְנוּ יְהִי וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ", כִּי עַל־יְדֵי הַיְסוּרִים זוּכָה
לְהַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה: (אָמַר הַמַּעֲתִיק, וְזֶה שְׁפִים הַכָּתוּב לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיְמֵי רָע, כִּי
עַל־יְדֵי הַחִדּוּשִׁים דְאוּרִיתָא מְקַלֵּין הַיְסוּרִים כִּנ"ל:)

ו זֶה סִימָן שֶׁפָּעַל עַל יְדֵי הַיְסוּרִין וְקִבְּלָם כְּרָאוּי כְּשֶׁזוּכָה אַחֲר־כֵּן
לְחִדּוּשֵׁי דְאוּרִיתָא. כִּי זֶה סִימָן שְׁזוּכָה לְבֵטַל עֲצָמוֹ אֶל הַתְּכַלִּית
עַל־יְדֵי הַיְסוּרִין, וְאֵף שֶׁהִכָּרַח לָשׁוּב עֲצָמוֹ מִהַבְּטוּל אַף־עַל־פִּי־כֵן
מִהַרְשִׁימוֹ שֶׁנִּשְׁאַר מִהַבְּטוּל נִתְמַלֵּא שְׂמֻחָה וְזוּכָה לְחִדּוּשֵׁי
דְאוּרִיתָא: (אָמַר הַמַּעֲתִיק, עֵין בְּפְנִים בְּסוּף הַתּוֹרָה הַזֹּאת שְׁכַתְּבֵם שֶׁם וְזֶה בְּחִינַת הַגֵּן
עֵדֵן בְּחִינַת מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן, גֵּן הוּא בְּחִינַת וְהִיְתָה נִפְשָׁם כְּגֵן רְוָה. עֵדֵן הוּא בְּחִינַת הַתְּכַלִּית
כִּי עֵדֵן עֵין לֹא רָאָתָה בְּחִינַת בְּטוּל כִּנ"ל עֵין שָׁם. נִרְאֶה לְפִי עֲנִיּוֹת דְעֵתִי לְבָאֵר שְׁכֻנָּתוֹ
כְּזֶה כִּי הֵם בְּעֵלֵי הַשְּׂדֵה וְהֵן עֵדֵן שְׁיִכּוּלִים לְהִבְיֵא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַתְּכַלִּית כִּי אַהֲרֹן
הוּא בְּחִינַת הַגֵּן בְּחִינַת וְהִיְתָה נִפְשָׁם כְּגֵן רְוָה שְׁמֵיִם שֶׁם הַכָּתוּב וְרוּיְתִי נִפְשׁ הַכְּהֻנִּים
דְּשֵׁן. וּמִשְׁהָ הוּא בְּחִינַת הָעֵדֵן בְּטוּל אֶל הַתְּכַלִּית כְּמוֹ שְׁכַתְּבוּ בְּסִימָן ד' שְׁמִשְׁהָ בֵּטַל כָּל
יְשׁוּתוֹ וְדָבַק עֲצָמוֹ לְהַתְּכַלִּית לְאוֹר אֵין סוּף, שְׂאִין שָׁם שׁוֹם שְׁנׁוּי רָצוֹן אֶלֶּא ה' הוּא
הָאֱלֹקִים וְכִלּוֹ טוֹב. וְשָׁם כְּגֵן עֵדֵן יַעֲשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְּחֹל לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא
וְכָל אֶחָד מִרְאֵה בְּאֶצְבָּעוֹ. שְׂמֻכָּאֵר בְּסוּף הַתּוֹרָה הַזֹּאת שְׁהַמְּחֹל הַזֶּה הוּא הַשְׂמֻחָה

הבאה מהבטול הנ"ל שהוא הפלי לקבלת התורה שהיא בחינת פתובים באצבע אלקים:

סדר תשי מוהר"ן הי"מ:

תמה (ב) כמה אנשים שבאו לפניו, שהיו חולים גדולים, והוא ראה שמכרחין למות, והיה מדבר על לבם: מה לכם לדאג מן המיתה, הלא שם הוא עולם נאה ביותר מכאן:

תמו (ג) פעם אחת עמדנו לפניו ביום ראשון אחר שבת נחמו תקס"ט, והוליכו מת לפני חלונות ביתו והיו הולכין אחריו ובוכין ומספידין עליו בדרך העולם. ענה ואמר דער מת קער לאכן, הימת מסתמא שוחק בלבו על שבוכין אחריו. כי בוכין על שנפטר מן העולם, כאלו אומרים לו הלא טוב אם היית מאריך עוד ימים בזה העולם, וסבלת עוד צרות רבות בזה העולם והיתה לך עוד מרירות העולם (אמער וואלסט נאך פאר שווארצט גיווארן אויף דער וועלט). שאלתי אותו הלא גם שם לא ינוח מיסורים, כי לא היה צדיק גדול כל כך שלא יסבל שום צער גיהנם וחיבוט הקבר, ואם כן גם שם יש לו יסורים. השיב על-כל-פנים עתה יהיה הקץ והגמר מהיסורים וצערן. כי יסבל מה שיסבל ואחר-כך יזכה למה שפעל בזה העולם איזה שכר עולם הבא, על מעשיו הטובים.

חזרתי ושאלתי אותו הלא יש גלגולים, ואולי יצטרך לו להתגלגל עוד פעם אחת בזה העולם, ואם-כן מה פעל במה שנפטר עכשו מצרות עולם הזה. השיב אם ירצה יוכל להתעקש ולטען שם שאינו רוצה בשום אופן להתגלגל ולילך עוד הפעם בזה העולם. שאלתי אותו וכי יועיל זה מה שלא ירצה להתגלגל. השיב בודאי יועיל אם יתעקש ויטען עשו עמי מה שתמצו כן ועשו עמי הגמר והסוף כן ברצונכם, רק בזה העולם אל אחר עוד להתגלגל חם ושלום (ואמר בזו הלשון: עקט מיט מיר דא), בודאי יכול

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרמ"ב - אָמַר מוֹהַר־רַנ"ת זצ"ל "עַד לַעֲנֵי מַקוֹה שִׁדְּוֹ לַעֲהֵד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְפַעַל זֹאת. וְכִפַּלְתִּי וְשָׁנִיתִי בְּדַבְרֵי עַמּוֹ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה כַּמָּה
פְּעָמִים אִם יוֹעִיל זֹאת וְאָמַר שְׂבוּדָאֵי יוֹעִיל אִם יִהְיֶה חֶזֶק בְּדַעְתּוֹ
לְטַעַן כָּךְ.

וְלִקְחֹתִי זֹאת בְּדַעְתִּי הַיָּטִב, וְקִשְׁרֹתַי אוֹתוֹ בְּמַחֵי לְזִכֹּר זֹאת הַיָּטִב
הַיָּטִב, אוֹלֵי אֲזַכֵּר לְזִכֹּר זֹאת בְּעֵלְמָא דְאַתִּי לְטַעַן כָּךְ לְפָנֵי
הַבֵּית־דִּין שְׁלִמְעָלָה לְמַעַן אוֹכַל לְהַנְצִיל מִגְּלוּגִילִים. כִּי אֵיךְ שִׁיְהִי
עַמִּי חַם וְשָׁלוֹם כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דְרָךְ מוֹלִיכִין אוֹתִי, אֶף־עַל־
פִּי־כֵן עַל־כָּל־פְּנִים טוֹב יוֹתֵר מְלַהֲתֵנִי לְגַל חַם וְשָׁלוֹם, וְלִהְיוֹת חַם
וְשָׁלוֹם בְּסַכָּנָה גְּדוֹלָה שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה חַם וְשָׁלוֹם. הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ יִזְכְּנוּ מֵעַתָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו כְּרַצוֹנוֹ הַטוֹב

(אָמַר הַמַּעֲתִיק עַיִן בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים דָּף ק"ט:)

בְּאוֹתָהּ הָעֵת הֵנִי לְשַׁעֲמֵדְנוּ לְפָנָיו בַּיּוֹם הַנִּי"ל, אֲזִי צָוָה עָלַי לְחַזֵּר
וְלוֹמַר הַתּוֹרָה שְׁאָמַר בְּחֶרֶף הָעֵבֶר בְּשַׁבַּת פְּרָשַׁת יִתְרוֹ, לְפָנֵי
חֲבֵרְנוּ הַתּוֹתִיק מוֹרְנוּ הָרַב יִצְחָק סָגֵל חַתָּן הָרַב הַמַּגִּיד
מִטִּירָה אוֹוִיצֵעַ. הֵינּוּ הַתּוֹרָה הַמַּתְחֵלֶת יֵשׁ צְדִיקִים גְּנוּזִים בְּלִקּוּטֵי
תְּנִינָא סִימָן ל"ב. וְצָוָה עָלַי לְחַזֵּר וְלוֹמַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְפָנֵי הֵנִי"ל
בְּעוֹדֵינוּ עוֹמְדִים לְפָנָיו. וְהִכְרַחְתִּי לַעֲשׂוֹת כֵּן, וְאָמַרְתִּי כָּל הַתּוֹרָה
הַזֹּאת לְמוֹרְנוּ הָרַב יִצְחָק הַנִּזְכָּר לְעִיל וְשָׂאֵר אֲנָשִׁים שְׁעָמְדוּ שָׁם,
וְהַכֵּל הָיָה בְּפָנָיו. אַחֲר־כֵּן עָנָה וְאָמַר, סְלִסְלָה וְתִרְוּמָךְ, הַנְּמַצָּא
כְּזֶה עוֹד אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אִישׁ אֲשֶׁר יִסְלֵל וַיַּחֲפֹשׂ כָּל כָּךְ
בְּהַתּוֹרָה כְּמוֹנִי. וְעוֹד הָאָרִיךְ בְּדַבְרֵי נְעִימִים וְצַחִים, וְהַפְּלִיג
מְאֹד בְּשִׁבְחַ מַעֲלֵת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

וְכָל־אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, אֲפִלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמַדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד,
וְאֲפִלוּ אִם הוּא בְּתוֹךְ הָאָרֶץ מִמָּשׁ, עִם כָּל זֶה כְּשֶׁרוֹצֵה לְכַנֵּס

בַּעֲבוּדַת־הַשֵּׁם, בְּיָדָי צָרִיד שִׁילֵךְ וַיַּעֲלֶה מִדְרָגָא לְדְרָגָא; וּבְכָל
 פַּעַם וּפַעַם כְּשִׁיּוּצָא מִדְרָגָא לְדְרָגָא כְּפִי בְחִינָתוֹ, אָזִי מִתְגַּבְּרִים
 עָלָיו מִחֲדָשׁ הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵם הַתְּאֻזוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמְּחַשְׁבוֹת
 וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת, וּמִתְפַּשְׁטִים כְּנֶגְדּוֹ בְּכָל פַּעַם מְאֹד, וְאֵינָם
 מְנִיחִים אוֹתוֹ לְכַנֵּם לְשַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה. וּבְזֶה טוּעִים הַחֲסִידִים הַרְבֵּה,
 כְּשֶׁרוֹאִים שְׂפֹתָאם מִתְגַּבְּרִים עָלָיו תְּאֻזוֹת וּבְלוּלִים וּמְנִיעוֹת
 וְנִדְמָה לוֹ שֶׁנִּפְל מִמִּדְרָגָתוֹ, מִחֲמַת שְׂבִיזְמָן הַקּוֹדֵם לֹא הָיוּ אֵלּוֹ
 הַתְּאֻזוֹת וְהַבְּלוּלִים מִתְגַּבְּרִים עָלָיו כָּל־כֶּךָ וְהָיוּ נָחִים קְצָת, עַל־כֵּן
 הוּא סוֹבֵר שֶׁנִּפְל, חֵם וְשָׁלוֹם; אֲבָל בְּאַמַּת אֵין נִפְיָלָה כָּלָל, רַק
 שְׂזֵה, מִחֲמַת שְׂצָרִיד לְעֵלוֹת מִדְרָגָא לְדְרָגָא לְפִי בְחִינָתוֹ, וּמִחֲמַת
 זֶה מִתְגַּבְּרִים עָלָיו מִחֲדָשׁ בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר כָּל הַתְּאֻזוֹת
 וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהָעֲקָמִימִיּוֹת שְׂבִילָב וְכוּ', וְצָרִיד בְּכָל פַּעַם
 וּפַעַם לְהַתְּחִיזֵק אֶת עַצְמוֹ הַרְבֵּה וּלְבָלִי לְפַל מְזִה בְּדַעְתּוֹ כָּלָל, עַד
 שְׂיִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם מִחֲדָשׁ (שם כה).

ז וְהַעֲצָה לָזֶה לְהֵן צְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים. כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת הַבוֹרָא
 יִתְבָּרַךְ נִתְגַּלָּה עַל־יַדֵּי צְדָקָה שְׁנוֹתֵנִין לְעַנֵּי הַגּוֹן, שְׁעַל־יַדֵּי־זֶה
 הַקְּדוֹשׁ־שֶׁרוּךְ־הוּא מִתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר, וְעַל־יַדֵּי־זֶה יִזְכָּה לְהַכְּנִיעַ
 הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵם הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים וְכוּ', שְׂמִתְגַּבְּרִים בְּכָל דְרָגָא
 וְדְרָגָא כַּנ"ל (שם).

ח עוֹד עֲצָה לָזֶה שְׂיִשְׁמַח אֶת עַצְמוֹ וַיִּגִּיל וַיִּשְׂשֵׁשׁ בְּנִקְדָּתוֹ הַטּוֹבָה,
 בְּמָה שְׂזָכָה לְהִיּוֹת מְזִרַע יִשְׂרָאֵל וּלְהַתְּקָרֵב לְאַנְשֵׁי־אַמַּת
 הַמּוֹלִיכִין וּמִדְרִיכִין אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, אֲשֶׁר עַל־יַדֵּי־זֶה אֵיךְ
 שְׂיִהְיֶה יֵשׁ לוֹ תְקוּהָ טוֹבָה לְנִצָּחַת. וְעַל־יַדֵּי הַשְּׂמִחָה הַזֹּאת הוּא
 מְשִׁבֵּר הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם הַמְּנִיעוֹת וְכוּ' שְׂבְּכָל דְרָגָא (שם).

ט כְּשֶׁמִּתְחִיזֵק וּמִתְגַּבֵּר וּמְשִׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת וְכוּ', וּבְכָל פַּעַם עוֹלָה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרמ"ד מלון הרב"ת זצ"ל "צדק צדקו מקוה שדך צדקו מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לַמְדִּירָה הַשְּׁנִיָּה הַגְּבוּהָה יוֹתֵר לְפִי בְּחִינַתּוֹ בְּזֶה עוֹשֶׂה טוֹבָה גַם
לְחֵבֵרוֹ, שֶׁהִיָּה עוֹמֵד בְּאוֹתָהּ הַמְדִּירָה שֶׁהוּא נִכְנָס בָּהּ עִתָּהּ, כִּי
חֵבֵרוֹ יוֹצֵא מִמֶּנָּה וְעוֹלָה לַמְדִּירָה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר
לְשֵׁנֵי בְּנֵי-אָדָם שִׁיעֲמָדוּ בַּמְדִּירָה אַחַת. וְזֶה בְּחִינַת הַרְמָה (שְׁקוֹרִין
"הַיִּיבִיז"), מֵה שֶׁאֶחָד מֵרִים וּמִגְבִּיָּה אֶת חֵבֵרוֹ, הֵינּוּ כַּנֶּ"ל (שם).

סֵדֶר שְׁיִחוֹת הַר"ן הַיְחִינִי:

וְעַקֵּר הַכְּפִירוֹת שֶׁבָּאִין לְהָאָדָם וּמִבְּלִבְלִין אֶת הָאֱמוּנָה הֵם בָּאִים
מִגְּדִלוֹת כִּי מִי שֵׁישׁ בּוֹ גִּסּוֹת-הַקְּדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹמֵר אֵין אֲנִי
וְהוּא יְכוֹלִין לְדוֹר (סוּטָה ה) נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי גְּדִלוֹת נִסְתַּלַּק הַקְּדוּשׁ
בָּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ וְאֵין כְּפִירוֹת שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת הַסְתַּלְקוֹת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ וְהַסְתַּרְת פָּנָיו מִמֶּנּוּ וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁגִּיחַ בְּעֵינָא
פְּקִיחָא לְרֵאוֹת שְׁפִלוֹתוֹ וְרוּמָמוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּבִדְאִי לֹא יָבוֹא
לְגְּדִלוֹת וּכְפִירוֹת וְזֶהוּ עַל יְדֵי שִׁבְת עַל יְדֵי שֶׁמֶקְבְּלִין שִׁבְת בְּכָבוֹד
גָּדוֹל וּבְקִדְשָׁה כְּרֵאוֹי כִּי שִׁבְת הוּא בְּחִינַת עֵין שֶׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין
לְרֵאוֹת שְׁפִלוֹתוֹ וְרוּמָמוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי שֵׁין שֶׁל שִׁבְת הוּא תִּלְת
גְּוִנִין דְּעֵינָא, וּבֵית הוּא בְּחִינַת בֵּית עֵין וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְרֵאוֹת
שְׁפִלוֹתוֹ עֵין בְּמָקוֹם אַחַר שֵׁם מְבֹאֵר יוֹתֵר מְזֵה (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק
רֵאשׁוֹן ע"ט) נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי שְׁמִירַת שִׁבְת נִצּוֹלִין מִגְּדִלוֹת וְאֵין זוֹכִין
לְאֱמוּנָה כְּנִזְכָּר לְעִיל וְזֶהוּ שֶׁאֶמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (שִׁבְת
קִיח:): כָּל הַשּׁוֹמֵר שִׁבְת כְּהִלְכָתוֹ אֶפְלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר
אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ כִּי עַל יְדֵי שִׁבְת מְשַׁבְּרִין וּמִבְטָלִין הַכְּפִירוֹת
שֶׁהֵם עֲבוּדָה זָרָה וְזוֹכִין לְאֱמוּנָה כְּנִזְכָּר לְעִיל וְעַל יְדֵי פְּגָם אֱמוּנָה
דְּהֵינּוּ כְּפִירוֹת-עֲבוּדָה זָרָה, עַל יְדֵי זֶה דֵּינָא שְׂרִיא חַם וְשָׁלוֹם כִּי
כָּל זְמַן שֵׁישׁ עֲבוּדָה זָרָה בְּעוֹלָם חֲרוֹן אַף בְּעוֹלָם וְזֶה בְּחִינַת
"אֱלֹקִים" פְּגִימַת הַלְבָנָה כִּי "אֱלֹקִים" בְּחִינַת לְבָנָה כְּמוֹ שִׁבְת-וּב

(תהלים פד"ב): "שמש ומגן ה' אלקים" והנה אמרו רבותינו, זכרונם
 לברכה (פסחים נ): 'בעולם הזה לא פשעאני נכתב אני נקרא כי
 נכתב ביו"ד ה"א ונקרא באל"ף דל"ת, ולעולם הבא נכתב ונקרא
 ביו"ד ה"א' וזהו מחמת פגימת הלבנה שנמשך על ידי פגם
 האמונה כנזכר לעיל על כן אי אפשר שיהיה הקריאה והכתיבה
 אחת כי מעולם לא ראתה חמה פגימתה של לבנה (ראש השנה כג):
 (פרוש כי הקריאה והכתיבה הם בחינת תורה שבכתב ותורה שבעל פה שהוא בחינת
 ה' אלקים בחינת חמה ולבנה בחינת שמש ומגן ה' אלקים ומחמת שהלבנה נפגמת כעת
 על ידי פגם אמונה שהוא בחינת לבנה כנ"ל, על כן אי אפשר שתהיה הקריאה והכתיבה
 באחד, כדי שלא תראה חמה פגימתה של לבנה אבל לעתיד יתמלא פגימת הלבנה ואז
 יהיה "ה' אחד ושמו אחד" (זכריה יד"ט), ויהיה הכתיבה והקריאה אחד בשם יו"ד ה"א
 כנזכר לעיל):

סדר שליחו ערוף הימני:

(ז) הבורר אוכל מתוך הפסולת בידו להניחו אפילו לבו ביום
 נעשה כבורר לאוצר וחייב: (ג) היו לפניו שני מיני אוכלים
 מעורבים בורר אחד מאחד ומניח (השני כדי) לאכול מיד: הגה ושני
 מיני דגים מיקרי שני מיני אוכלים ואסור לברור א' מחבירו אלא בידו כדי
 לאכלן מיד אע"פ שהחתיכות גדולות וכל אחת נכרת בפני עצמה אבל כל
 שהוא מין א' אע"פ שבורר חתיכות גדולות מתוך קטנות לא מיקרי ברירה
 ואפילו היו שני מינים ובורר משניהם ביחד הגדולות מתוך הקטנות או
 להיפך שרי הואיל ואינו בורר מין אחד מתוך חבירו (תרומת הדשן סימן נ"ז)
 ואם בירר והניח לאחר זמן אפילו לבו ביום כגון שבירר שחרית
 לאכול בין הערבים חייב: (ד) הבורר פסולת מתוך אוכל אפילו
 בידו אחת חייב: הגה ואפילו האוכל מרובה ויש יותר טורח בברירת
 האוכל אפ"ה לא יברר הפסולת אפילו כדי לאכול לאלתר (כ"י): (ה) הבורר

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרמו זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

זמור זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תורמוסין מתוך פסולת שלהם חייב מפני שהפסולת שלהם ממתקת אותם כשישלקו אותו עמהם ונמצא כבורר פסולת מתוך אוכל וחייב: (ו) אין מוללין מלילות אלא מולל בשינוי מעט בראשי אצבעותיו: הגה ואע"פ שמפרק האוכל מתוך השבלים הואיל ואינו מפרק רק כלאחר יד כדי לאכול שרי ויש מחמירין (מרדכי ור"ן פ"ק דיו"ט) ולכן אסור לפרק האגוזים לוזים או אגוזים גדולים מתוך קליפתן הירוקה (מהרי"ל) וטוב להחמיר מאחר דיכול לאכלן כך בלא פירוק: (ז) היו לו מלילות מע"ש לא ינפה בקנון (ופירש"י כלי שראשו אחד רחב והשני עשוי כמין מרזב ונותנין הקטניות בראשו הרחב ומנענע האוכל ומתגלגל דרך המרזב והפסולת נשאר בכלי) ותמחוי (פי' קערה גדולה) ולא בשתי ידי אלא מנפה בידו אחת בכל כחו: (ח) אין שורין את הכרשינין (פי' הערוך ויצ"ה בלעז) דהיינו שמציף מים עליהם בכלי כדי להסיר הפסולת ולא שפין אותן ביד כדי להסיר הפסולת דהוה ליה כבורר אבל נותנן בכברה אע"פ שנופל הפסולת דרך נקבי הכברה: (ט) משמרת אפילו תלויה מע"ש אסור ליתן בה שמרים אבל אם נתן בה שמרים מערב שבת מותר ליתן עליהם מים כדי שיחזרו צלולים לזוב: (י) יין או מים שהם צלולים מותר לסננן במשמרת: הגה ואע"פ שיש בו קסמין דקין הואיל וראויין לשתות בלאו הכי (סמ"ג). אבל בסודר מים אסור משום ליבון ויין ושאר משקין מותר ואם הם עכורים בין מים בין יין אסור לסננם ולהרמב"ם במשמרת אסור ואפילו מים ויין צלולים ואפילו בסודרים לא התירו אלא בצלולין אבל לא בעכורים ויין מגתו כל זמן שהוא תוסם (פי' שנראה כרותח) טורף חבית בשמריה ונותן לתוך הסודר: (יא) כשמסננין היין בסודר צריך ליזהר שלא יעשה גומא (בסודר) לקבל היין משום שינוי: (יב) כ"מ שמותר לסנן יין בסודר מותר לסננו בכפיפה מצרית (פי' קופה שעושיין מן הגומא וממיני

ערבה) ויזהר שלא יגביה הכפיפה משולי הכלי טפח משום שינוי:
 (יג) כלי שמעריץ (פי' שמריקין) בו יין מהחבית לא יתן בפיו קשין
 וקסמין בחזקה שאין לך מסננת גדולה מזה: (יד) מותר לערות
 בנחת מכלי לחבירו ובלבד שיזהר שכשיפסוק הקילוח ומתחילים
 לירד נצוצות קטנות הנשופות באחרונה מתוך הפסולת יפסיק
 ויניחם עם השמרים שאם לא יעשה כן הני ניצוצות מוכחי שהוא
 בורר. מותר להגביה החבית על איזה דבר כדי שיקלח ממנו היין
 היטב (רוקח הל' יו"ט וב"י): (טו) מסננת שנתן בה חרדל לסננו מותר
 ליתן בה ביצה אע"פ שהחלמון יורד למטה עם החרדל והחלבון
 נשאר למעלה:

סדר לקווי תפלות היומי:

תתפ: אָנָּה הַשֵּׁם, מָלֵא רַחֲמִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, חַמֵּל עָלֵינוּ
 וְהַצִּילֵנוּ מִסְּטָרָא דְמוֹתָא, מִהֲרַחֲוֵי נְאוּף, שְׂהֵם נְקָרָאִים סְטָרָא
 דְמוֹתָא וְהֵם מָרִים מְפֹת, וְהֵם נְקָרָאִים אָבִי אַבּוֹת הַטְּמֵאָה חוֹמֵל
 דְלִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נְדָח, הַצִּילֵנוּ מֵהֵם שְׁמֵרְנוּ
 מֵהֵם, רַחֵם עַל חַלּוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בַּדּוֹר הַזֶּה, בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא,
 אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִטָּה מְטָה, בְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ טַבְעֵנוּ בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין
 מְעָמָד, בְּאֵנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלֵת שְׁטַפְתָּנוּ חוֹסֵה עָלֵינוּ כְּרַב
 רַחֲמֵיךָ, וְתַן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֵאבֵד, וְתַן לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
 וּלְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל אֲרִיךְ אַנְפִּין דְקַלְפָּה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא יבֹא
 עָלֵינוּ שׁוֹם הֲרַחוּר רַע הַנְּמִשֶּׁף מִשָּׁם בְּצַדְקַתְךָ תַּחֲיֵינוּ וְתוֹצִיא
 מִצָּרָה נַפְשָׁנוּ, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מִי וּמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת
 וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, עַל כָּל הַחֲפָצִים לָשׁוּב אֵלֶיךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ,
 שְׂמַתְגַּבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּיַחּוּד בְּהִתְגַּבְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד,
 וְרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ "כַּאֲשֶׁר יְרֹדְף הַקָּרָא בְּהָרִים" גְּדוֹל הָעֶצָה וְרַב

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרמח ❦ צמח מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

הַעֲלִיָּה", רַחֵם עַל פְּלִטָּה הַנְּשֹׂאֶרֶת, וְהַצִּילֵנוּ מִמּוֹת וּפְדֵנוּ מִשְׁחַת,
"הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל־בַּיִת יְחִידָתִי", וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֲצוֹת
קְדוּשׁוֹת אֲמִתִּיּוֹת בְּכָל עֵת, בְּאִפְסוֹן שְׁנוֹזָה לְהַנְצִיל בְּאַמֶּת מִכָּל מִינֵי
הַרְהוּרִים שְׁבָעוּלָם, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִבֹּאוּ עַל לִבֵּנוּ כָּל־ל, וְנוֹזָה
לְקַדְּשֵׁת הַמַּחֲשָׁבָה בְּאַמֶּת מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמֵי רַבִּים, הַקִּיֵּמנוּ
וְנַחֲיָה בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוֹת מִיַּתֵּת עוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם:

תַּתְּפֹּא: זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה לְשִׂמְךָ לְבַד בְּאַמֶּת,
וּבְזָכוֹת הַצַּדִּיקָה דְקִדְּשָׁה תַצִּילֵנוּ מִמּוֹת, שִׁיחַם הַרְהוּרִים רָעִים
שֶׁנִּקְרָאִים טְמֵאת מֵת כְּמוֹ שְׁכַת־וֹב: "וְצַדִּיקָה תַצִּיל מִמּוֹת",
וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד שְׁלֹא אֶהְיֶה מְעַרְב בֵּין הַנְּשִׁיִּים, וְלֹא אֶרְבֶּה שִׁיחָה
עִמָּהֶם וְאֶפְלוּ עִם אִשְׁתִּי אֲמַעֵט בְּשִׁיחָה בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר, וּמָה
שֶׁמְכָרָח לְדַבֵּר עִמָּהֶם לְפַעֲמִים, תִּגַּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא
אֶהְיֶה נִלְכָּד עַל־יְדֵי־זֶה חֵם וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם הַרְהוּר רָע חֵם וְשָׁלוֹם,
וְתַצִּילֵנִי מִהַסְּתַכְּלוֹת רָעִים וּמִהַרְהוּרִים רָעִים, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר
לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי עֲזַרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְנוּ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן
כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים "הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל אֶטְבָּעָה אֲנַצְלָה
מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מָיִם, אֵל תִּשְׁטַפְּנִי שְׁבַלֶּת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֵנִי
מִצוּלָה וְאֵל תִּטְאֶטֶר עָלַי בְּאֵר פִּיָּךְ, פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנָּח עֵזְךָ
לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אֲמָתֶךָ עֲשֵׂה עִמִּי אֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵי
וְיִבֹּשׁוּ כִּי אֶתָּה ה' עֲזַרְתָּנִי וְנַחֲמָתָנִי אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְיֶה פְּנִיָּךְ
אֶשְׁבָּעָה בְּהַקִּיץ תִּמּוֹנְתֶךָ":

תַּפְּלָה עַט תַּתְּפֹּא: {מיוסד ע"פ תורה רנ"א} "חֲלַצְנִי ה' מֵאָדָם רָע
מֵאִישׁ חַמְסִים תִּנְצֵרְנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלִב כָּל יוֹם
יִגּוּרוּ מִלְחָמוֹת כָּל הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצִבוּ, עָלַי כָּל מַחֲשַׁבוֹתָם לָרַע",
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מָרִיָּה דְעֵלְמָא כְּלָא, אֶתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֲצָם רַבּוּי

המחלקת שהתגברה בעולם עכשו, ומחמת זה נופלים עלינו
מחשבות רעות רבות מאד, בלי שעור וערך ובעוונותינו הרבים
עלידי עצם המחלקת באים מחשבות של כפירות על הכשרים
שבדור, באשר גלית לנו עלידי חכמיך הקדושים ובגדל דלותנו
וחלישותינו אין אנו יודעין שום עצה ותחבולה לעמד נגד
המחשבות רעות והבלבולים הרבים השוטפים עלינו בכל עת,
ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, והננו משליכים
עצמנו עליך לבד, בידיך נפקיד רוחנו, ואנו מוסרים כל המלחמה
עליך לבד, ואתה תלחום בעדנו, כי אתה הוא איש מלחמה, כמו
שכתוב: "ה' איש מלחמה, ה' שמו", ומי יעמד נגדך מלא רחמים
חומל דלים, קרוב לקוראיו באמת, חוס וחמל עלינו וראה נא
בענינו וריבה ריבנו, "ריבה ה' את יריבי, לחם את לוחמי, החזק
מגן וצנה וקומה בעזרתו", והלחם בעדנו נגד צוררנו, ויקים בנו
מקרא שכתוב: "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון" עזרנו כי עליך
נשעננו דלו עינינו למרום ה', עשקה לנו ערבנו, ראה "כי אזלת
יד ואפם עצור ועזוב" חננו אלקים כי שאפנו אנוש כל היום לוחם
ילחצנו "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו", עשה למענך
ולא למעננו:

תתפג: וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים
לשמך לבד בלי שום שקרים ובלי שום פניות, ותעזרנו תמיד לקיים
מצות צדקה כראוי כרצונך הטוב בקדשה וטהרה גדולה בשמחה
ובטוב לבב, ותציל את נפשותינו שלא נכשל לעולם בעניים
שאינם הגונים, ותשמרנו מצדקות הרעות שאינם כרצונך,
ותחמל עלינו בחמלתך ותגן בעדנו ותצילנו שלא יזיקו לנו כלל
הצדקות הרעות שאינם כרצונך באמת, הגורמים מה שגורמים:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרנ"ו
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תתפד: אָנָּה רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הֶצִּילָנוּ וְשָׁמְרָנוּ מֵהֶם, וְתִתֵּן
כַּח לְהַצְדִּיקִים אֲמֹתָיִם אֲנָשִׁי אֲמֶת שִׁימְשִׁיכוּ לְעֲצָמָם כָּל הַצְדָּקוֹת
שֶׁבָּעוֹלָם, הָעוֹמְדִים מִרְחוֹק מֵעֲדוּרֵי אֲמֶת וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים שֶׁנִּזְכָּה לְהַכְּלִיל בְּמִדָּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהָיָה
מִדָּתוֹ אֲמֶת, וְנִזְכָּה לְמִדַּת אֲמֶת בְּשִׁלְמוֹת וְתִזְכְּנוּ לַעֲשׂוֹת כָּל
הַמְצוּוֹת לְפָנַי ה' אֱלֹקֵינוּ בְּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ, עִם כָּל פְּרִטִּיָּהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם,
לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאֲמֶת, בְּלִי שׁוֹם פְּנִיָּה וּבְלִי שׁוֹם מַחֲשָׁבָה זָרָה בְּשִׁבִיל
בְּנֵי אָדָם חֵם וְשְׁלוֹם וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת הַצֵּנֵעַ לְכַת בְּאֲמֶת, לְדַקְדֵּק בְּכָל
הַמְצוּוֹת בֵּינֵינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, לַעֲשׂוֹתָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת לְשִׁמְךָ
לְבַד בְּאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ וְתַעֲזֹרְנוּ לְהִתְדַבֵּק וּלְהַכְּלִיל בְּצַדִּיקִים אֲמֹתָיִם
וּבְאֲנָשִׁים כְּשָׂרִים אֲנָשִׁי אֲמֶת וִיקָיִם בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכַת־וֹב: "וְצַדִּיקָה
תִּהְיֶה לָנוּ, כִּי נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמְצוּהָ הַזֹּאת לְפָנַי ה' אֱלֹקֵינוּ,
בְּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ", וְנֹאמַר: "וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפֵּא
בְּכַנְפֶיהָ", וְנֹאמַר: "תִּתֵּן אֲמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְמֵי קֶדֶם":